

de pårørende at kunne henvende sig til kommunen, uden at det nødvendigvis er sådan, at der går et budskab tilbage til det pågældende plejehjem om, at fru Jensens familie har nu igen klaget osv., osv. Jeg har desværre modtaget henvendelser fra pårørende, der kan fortælle, at i forbindelse med, at de har klaget over, at deres gamle mor eller far har fået en for ringe behandling, er servicen rent faktisk blevet yderligere forringet sådan som en form for straf over for de pårørende, fordi de havde tilladt sig at klage. Og det er selvfølgelig ganske forfærdeligt, at man kan komme i de situationer.

Punkt 3 om, at personalet ikke skal have særlige personalestuer på plejehjemmene, men at de skal holde deres pauser sammen med de ældre, være sammen med de ældre, er jo et ganske godt forslag, og der har jo været eksempler fremme på – på nogle plejehjem i hvert fald – at personalet bruger hovedparten af tiden på at sidde og drikke kaffe med hinanden inde på en personalestue i stedet for at tage sig af de ældre.

Vi har i Frihed 2000 intet imod, at personalet holder pauser, eller at de drikker kaffe. Vi synes bare, det ville være hensigtsmæssigt, at man gjorde det sammen med de ældre. Årsagen til, at man er blevet ansat på et plejehjem, er vel, at man har lyst til at have omgang med de ældre, og ikke, at man lyst til at holde pauser afsondret og siddende for sig selv.

Det var i øvrigt en pind, som man burde lade gå igennem, når vi taler om f.eks. børneinstitutioner. Jeg kan huske, da vi var med Socialudvalget i Italien og så, hvordan man dér har børneinstitutioner, hvor personalet er sammen med børnene hele tiden, hvor man spiser sin mad sammen med børnene, hvor man er sammen med børnene, og hvor der netop af den grund er flere kvadratmeter til børnene, fordi der ikke bliver sat kvadratmeter af til personalet til det formål.

Og se, så er vi jo tilbage ved noget af det, som fru Jette Gottlieb indvendte, nemlig kvadratmeterne. Hvis det var sådan, at man ikke havde personalestuer, så ville der også være flere kvadratmeter til de ældre. Så det er en ganske god pind og en ganske nødvendig pind.

Med hensyn til, at embedslægerne skal føre en lovpligtig og systematisk kontrol, dér er så en af vores indvendinger, at det er vores opfattelse, at embedslægerne allerede i dag har rigeligt at se til, og derfor er vores forslag, at man i stedet for lod de praktiserende læger passe det tilsyn. Man kunne jo fordele de ældreinsti-

tioner, der er i kommunen, mellem de praktiserende læger og så sige, at f.eks. en gang om ugen sidder den praktiserende læge dernede. Så kan man henvende sig og stille spørgsmål eller komme med kritikpunkter osv. Det ville være meget bedre.

Det med, at kommunens tilsynsforpligtelse over for plejehjemmene skal strammes op – ja, det tør svagt antydes. Altså alene sagen fra Odder Kommune, hvor man kan se en borgmester på alle tv-kanaler stille sig frem og sige, at han synes også, at det er forfærdeligt, og han vil meget gerne være med i et samarbejde med ministeren om, hvordan man kan forbedre tilsynet og sådan noget – den borgmester burde pakke sine papirer omgående og træde tilbage som borgmester!

Det er en borgmesters fornemste opgave at holde øje med, hvordan bysbørnene har det fra den yngste til den ældste. Og hvis den borgmester ikke af sig selv er i stand til at tage ud på plejehjemmene og se: går det nu godt med mine borgere i min by, så skal han ikke være borgmester. Jeg tror ikke, han er det efter næste valg, men lad det nu ligge.

I punkt 6, hvor forslagsstilleren lægger op til, at der skal komme en række initiativer og en handlingsplan fra regeringen, foreslås det bl.a., at man kunne lave en såkaldt ISO 9000-certificering. Det lyder fint, og det lyder godt, men det er det ikke. ISO 9000 betyder sådan set bare, at man leverer den samme ydelse i den samme standard igen og igen, og det skulle vi helst ikke have. Vi skulle helst have forbedret standarden rundt på plejehjemmene, så den linje synes jeg også skal udgå.

Men samlet set er det her et godt beslutningsforslag og et beslutningsforslag, der i allerhøjeste grad får Frihed 2000's støtte.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forslagsstilleren, hr. Frank Dahlgaard.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak til partiernes repræsentanter for bemærkningerne og måske især tak til hr. Tom Behnke, også til fru Tove Videbæk, til fru Jette Gottlieb, til hr. Kurt Christiansen fra Dansk Folkeparti og såmænd også til hr. Ebbe Kalnæs, alle ordførere, som gjorde lidt mere ud af det, som helt tydeligt havde sat sig ind i tingene og ikke bare skøjtede på overfladen.